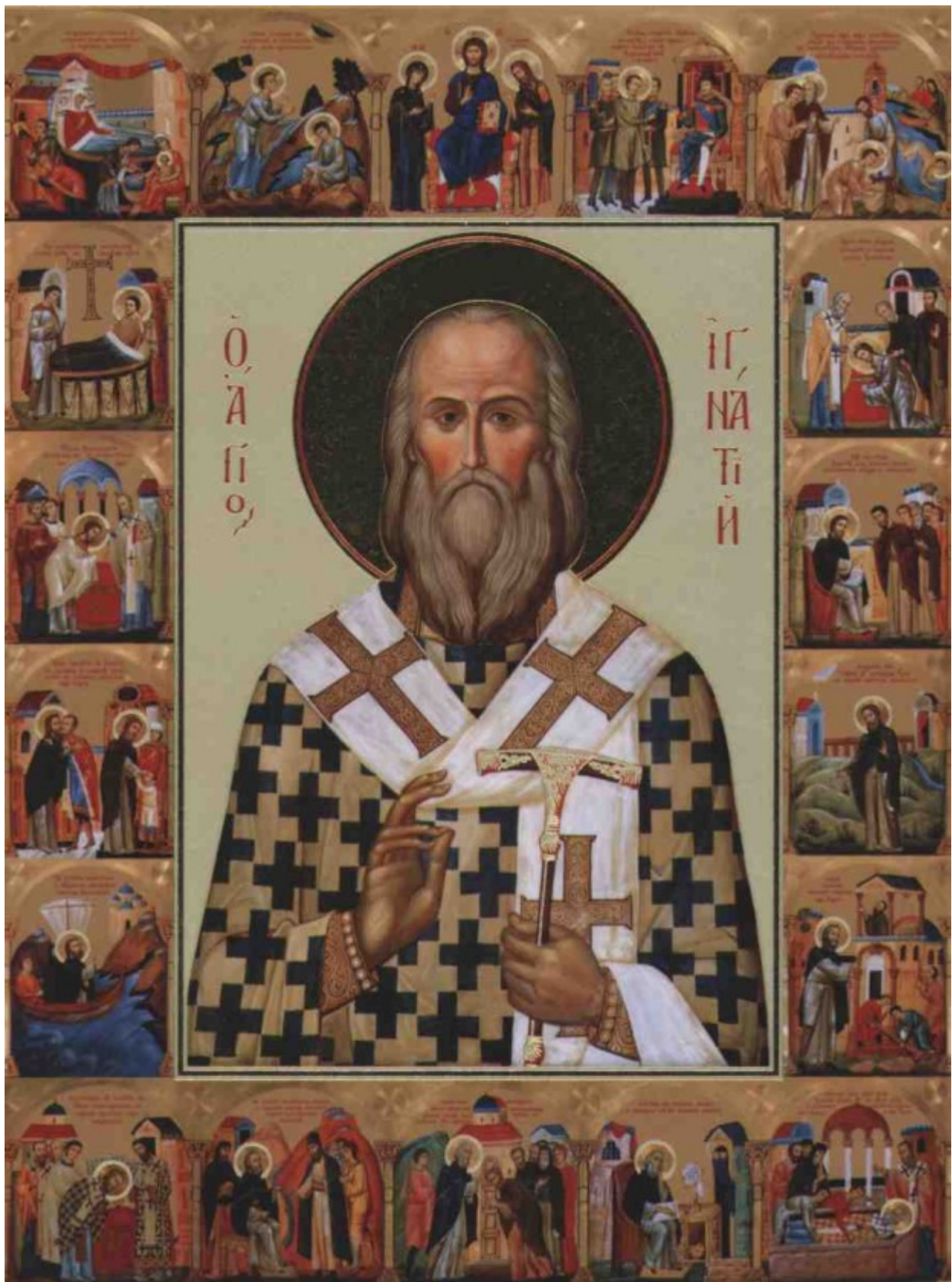

30 Απριλίου 2014

Άγιος Ιγνάτιος Επίσκοπος Σταυρουπόλεως

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Άγιος Ιγνάτιος (Μπριαντσανίνωφ) Φωτό: diakonima.gr

Εορτάζει στις 30 Απριλίου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Ο Άγιος Ιγνάτιος (Μπριαντσιανίνωφ) γεννήθηκε το έτος 1807 μ.Χ. στην κωμόπολη Ποκρόφσκ της επαρχίας Βολογκντά της Ρωσίας από οικογένεια ευγενών. Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Δημήτριος. Ο τόπος όπου μεγάλωσε ο Άγιος ήταν γεμάτος από μονές και σκήτες και γι' αυτό τον λόγο ονομαζόταν «Θηβαΐδα της Ρωσίας». Το πνευματικό αυτό περιβάλλον επέδρασε πολύ στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του Αγίου και στην καλλιέργεια της ευσέβειάς του.

Ο πατέρας του τον έγραψε στην αυτοκρατορική σχολή πολέμου στην Αγία Πετρούπολη. Παρά την πρόοδό του στη σχολή, εκείνος επιθυμούσε να γίνει μοναχός και να ακολουθήσει το δρόμο της μοναχικής πολιτείας. Αφορμή γι' αυτό έδωσε μια σοβαρή ασθένειά του το έτος 1827 μ.Χ., όταν ο Άγιος ήταν είκοσι ετών, που τον έκανε να παραιτηθεί από την σχολή παρά τις αντιρρήσεις των αξιωματικών. Αμέσως εγκαταβιώνει στη μονή του Αγίου Αλεξάνδρου του Σβιβ στην Πετρούπολη. Εκεί συνδέεται πνευματικά με τον Στάρετς Λεωνίδα, της Όπτινα ο οποίος διέμενε εκείνο τον καιρό στη μονή. Στην συνέχεια πήγε στη μονή του Αγίου Κυρίλλου Πετρούπολεως, όπου γνώρισε τον Στάρετς Θεοφάνη. Εκεί έμεινε τέσσερα ακόμη χρόνια, για να καταλήξει κοντά στον γέροντά του Λεωνίδα στη μονή της Όπτινα.

Κείρεται μοναχός το 1831 μ.Χ. και ονομάζεται Ιγνάτιος. Λίγο καιρό αργότερα χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος. Ο Άγιος αρχίζει τον έντονο πνευματικό αγώνα. Σε αυτόν αναφέρεται σχετικά ο γέρον Σωφρόνιος, που γράφει: «Η χριστιανική τελειότητα έγκειται στην εσωτερική (εγκάρδια) καθαρότητα, χάρη στην οποία εμφανίζεται ο Θεός να αποκαλύπτει τη διαμονή Του μέσα στην καρδιά, με πολλά και ποικίλα χαρίσματα του Πνεύματος. Εκείνος που απέκτησε την τελειότητα αυτή γίνεται φορέυς φωτός, εκπληρώνοντας την εντολή της αγάπης προς τον πλησίον όχι με σωματική υπηρεσία, αλλά με τη διακονία του Πνεύματος, καθοδηγώντας τους σωζομένους, εγείροντας αυτούς από την πτώση, θεραπεύοντας τις ψυχικές τους πληγές. Ο χορός των μοναχών έδωσε στην Εκκλησία Ποιμένες, οι οποίοι όχι με επιτηδευμένους λόγους ανθρώπινης σοφίας αλλά με τους λόγους του Πνεύματος, που επικυρώνονταν με θαύματα, ποίμαναν

και στερέωναν την Εκκλησία.

Ιδού, γιατί η Εκκλησία μετά την περίοδο των Μαρτύρων επεκτάθηκε στην έρημο. Εκεί βρίσκεται η τελειότητα της Εκκλησίας, η πηγή του φωτός της και η κύρια δύναμη της στρατευόμενης Εκκλησίας».

Με εντολή του τσάρου Νικολάου καλείται στην Αγία Πετρούπολη και αναλαμβάνει ηγούμενος της μονής του Αγίου Σεργίου. Προηγουμένως όμως, παραιτείται από όλα τα αξιώματα που είχε στην Εκκλησία και αποσύρεται στην ησυχία της μονής της Όπτινα. Στο μεταξύ η Εκκλησία τον καλεί να την διακονήσει ως Επίσκοπος Σταυρουπόλεως, Καυκάσου και Ευξεινίου Πόντου. Η πνευματική του δραστηριότητα δεν σταματά. Κατά εκείνη την περίοδο θα γράψει και το περίφημο έργο του «Προσφορά εις τον σύγχρονον μοναχισμόν», στο οποίο αποτυπώνεται η αγιότητα της υπάρξεώς του.

Λόγοι ασθενείας τον αναγκάζουν να παραιτηθεί από τον επισκοπικό θρόνο. Έτσι, αποσύρεται στη μονή του Αγίου Νικολάου στο Μπαμπάεβο.

Ο Άγιος Ιγνάτιος, αφού έζησε εκεί ως απλός μοναχός, κοιμήθηκε οσίως με ειρήνη, το έτος 1867 μ.Χ., σε ηλικία εξήντα ετών.

СВЯТЫЙ НИХИТЪ
БРАТВАНИНОСЪ

Πηγή: saint.gr